KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİS

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:
ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma, Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

Kapak baskısı: ECE OFSET Basımevi

SPOR

Bir Yılın Olayları ve Yıldızları

Sporumuz 1965 yılında değerli sporcuların kıtlığı içinde geçti

BİR yılı daha geride bırakıyoruz. 1965 yılı bazıları için bir maraton, bazıları için de bir sür'at koşusu gibi gelip geçti. Gözümüzü arkaya çevirip baktığımız zaman sporumuzun 1965 puan cedvelinde sonlarda geldiğini görüyoruz. Hangi spor dalına baksak uluslararası yarışmalarda, ölçülerde hep gerilerdeyiz.

Her zaman dünya piyasasında yüzümüzün gülmesini sağlamış olan güreşte aşağı doğru kayış devam ediyor. İngiltere ve Finlandiyadaki dünya şampiyonaları da Olimpiyatlar gibi bizim için hüsranla kapandı. Balkanlılar arasında da aradığımızı bulamadık. Atalarımızın sporunda yüreklerimize ferahlık veren tek olay minderlerde Ahmet Ayık gibi bir pehlivanın göz kamaştırıcı bir şekilde görünmesi oldu. Ahmet Ayık bize dev bir güreşçi kişiliği içinde göründü.

Esasen sporumuz 1965 yılında değerli sporcuların kıtlığı içinde geçti. Ahmet Ayık'tan başka diğer bir ata sporu olan binicilikte genç bir sporcu, Kemal Öncü de yabancıların takdirini kazandı ve bu sporda babası Eyüp Öncü'nün zafer yolunda olduğunu gösterdi.

Atletizmde ise bu yıl en büyük başarıyı en eski rekor olan 200 metrede yeni bir rekorla genç bir lise öğrencisi olan Orhan Aydın gösterdi. Bu genç atletimiz sportmence çalışmanın neler kazandırabileceğini atlet arkadaşlarının gözle-

(Devamı 32. sayfada)

Yeni Yılın En Şanslı Jönleri

CÜNEYT ARKIN

AYHAN IŞIK

60 bin lira olan fiyatı yarı yarıya düşmüştü. Herşeye rağmen, bu rakam ve yaptığı 10 filmle diğerlerine nazaran gene önde sayılırdı yılların jönü. 1965 te yaptığı filmler arasında daha çok «Fişek Necmi», Hülya ile oynadığı «Kadın İsterse», Nilüfer Aydan'la «Sonsuz Geceler» ve «Güneşe Giden Yol» dikkati çeken filmleri arasındaydı.

TAMER YİĞİT

Geçen yıl 16 film çevirdi ve birine 20 bin lira aldığı filmlerinden Türkân Şoray'lı «Garip Bir İzdivaç» Gülgün Ok'lu «Gel Dövüşelim» Fatma ile yaptığı «Seveceksen Yiğit Sev» ve «Korkunç İntikam» adlı kordelâlar en seçkinleri arasındaydı.

CÜNEYT ARKIN

Yerli sinemanın «Doktor» ünvanlı aktörü Cüneyt Arkın, 1965 te şahsiyetini buldu ve 17 film yaptı.

Dr. Cüneyt Arkın «Gözleri Ömre Bedel» deki rolü ile dikkati çekerken Hülya Koçyiğit'le oynadığı «Sevgim ve Gururum», «Dudaktan Kalbe», «Sürtük» ve «Aşk ve İntikam» adlı kordelâlar beğenilen filmleri arasındaydı.

YILMAZ GÜNEY

Pek yakışıklı olmamasına, hatta «çirkin jön» denmesine rağmen kamera karşısında iyi bir oyuncu olarak görünmesi en büyük şansıydı. «Üçünüzü de Mıhlarım», «Gönül Kuşu», «Kasımpaşalı», «Kahreden Kurşun», «Kan Gövdeyi Götürdü» adlı filmleriyle dikkati çekerken, büyük firmalara da «savaş» açıyordu.

AYNEN MUKABELE...

Oldukça eli sıkı bir hanım, sokakta doktoruna rastladı. Kendi kendine, «Aman ne güzel. Şöyle bedava tarafından bir fikrini sorayım,» diye düşündü ve hemen atıldı :

— Size rastladığıma ne kadar memnun oldum bilemezsiniz doktor bey. Rastlamasaydım, muayenehanenize gelmem gerekecekti. Sormayın dünden beri lumbagolarım öyle bir ağrımaya başladı ki...

Karşısındakinin niyetini sezen doktor, cevabı hemen yapıştırdı :

— Öyle mi? Pekâlâ, hemen soyunuverin hanımefendi de, bir bakalım.

ACELESI VARMIŞ

Çok güzel bir vadiye bakan yüksek kayalıkların tepesinde iki kartal gökyüzünü seyrediyorlardı. Birden yıldırım gibi bir jet uçağı gözlerinin önünden gelip geçti. Kartallardan biri atıldı :

— Şuna bak yahu. Müthiş acelesi var galiba.

— Elbette kardeş, baksana kuyruğunun tüyleri nasıl tutuşmuş.

MİZAH

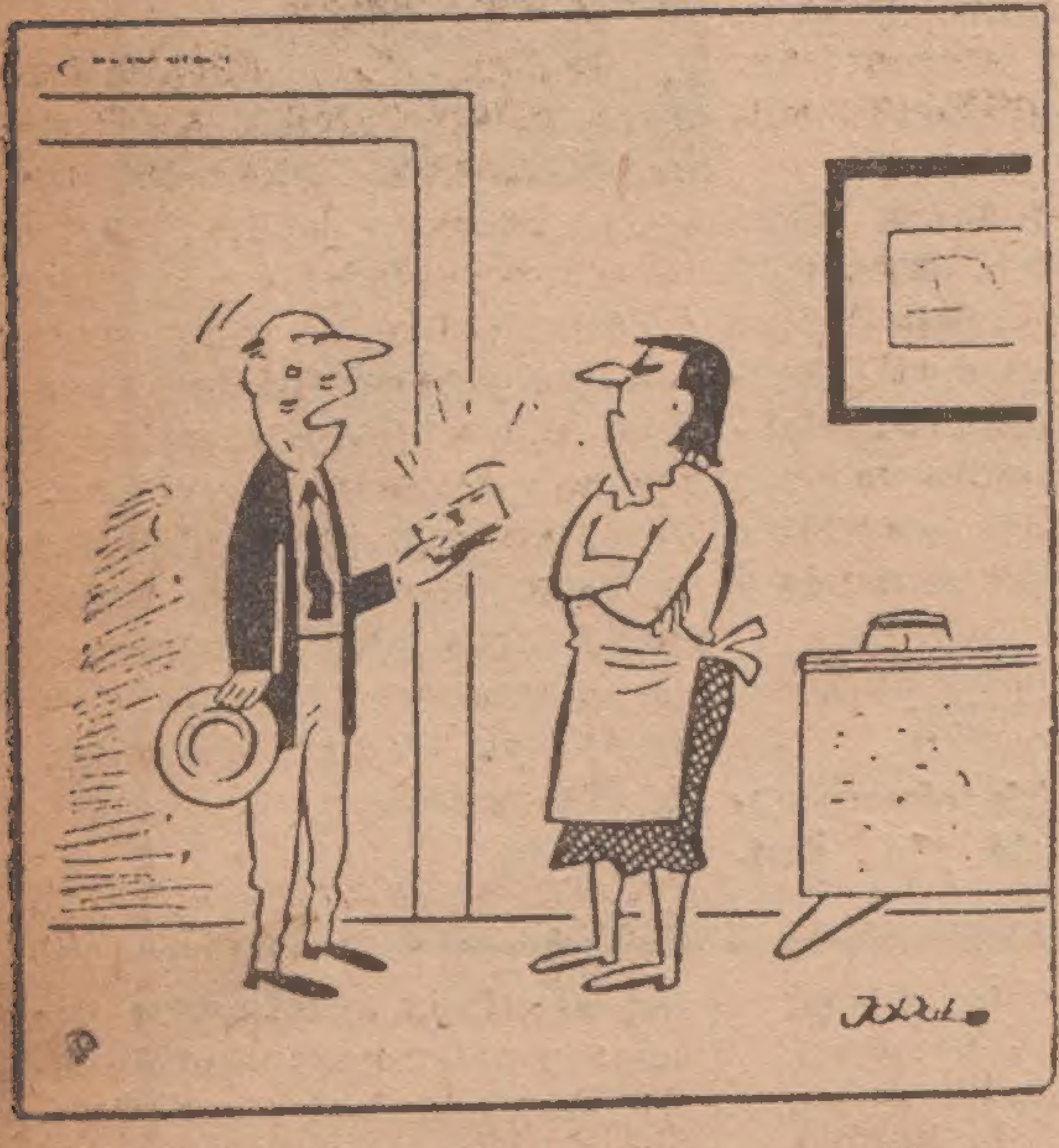

— Yılbaşı ikramiyemi veriyorum da beni öpmüyorsun...

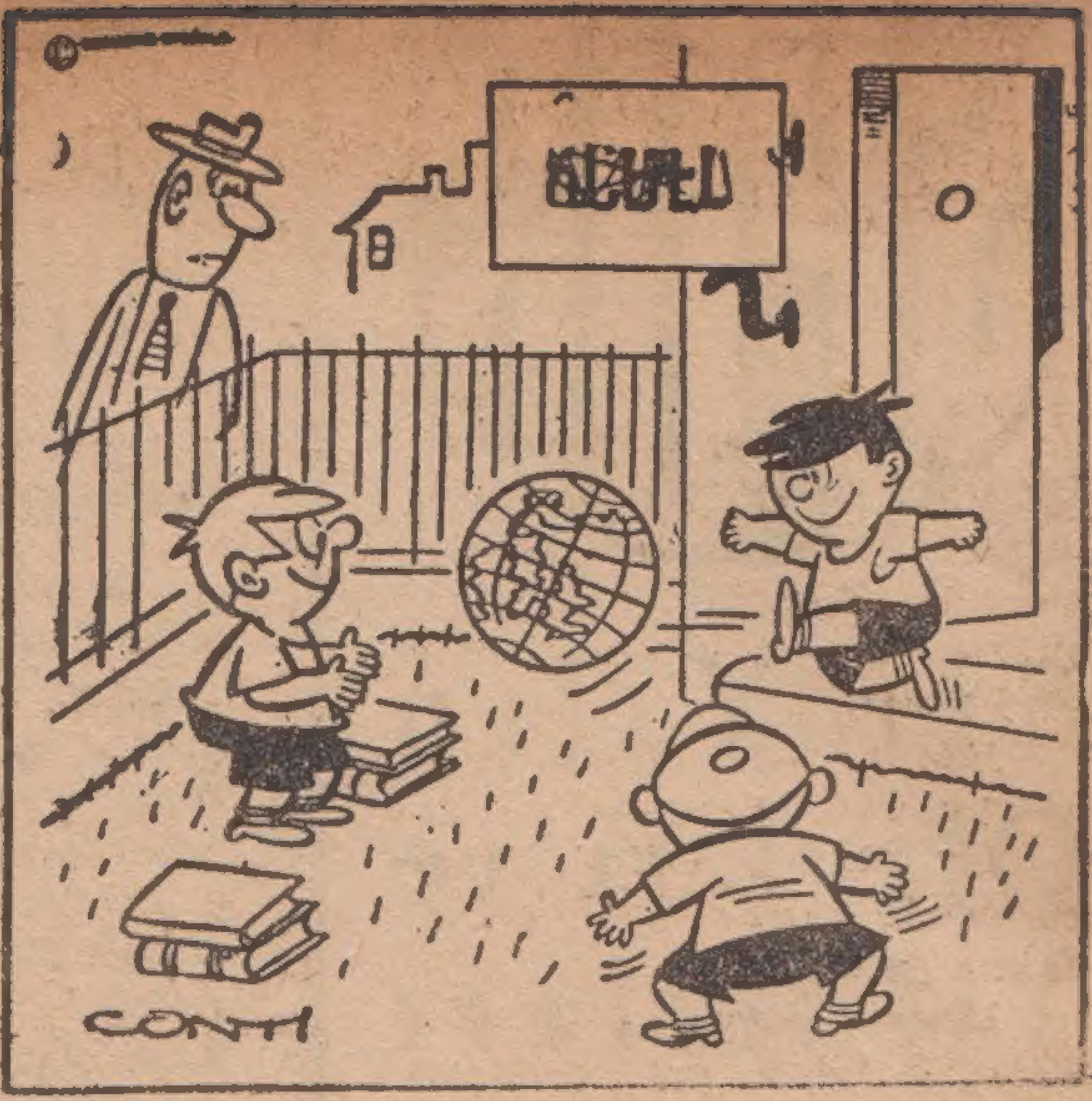

YAZISIZ

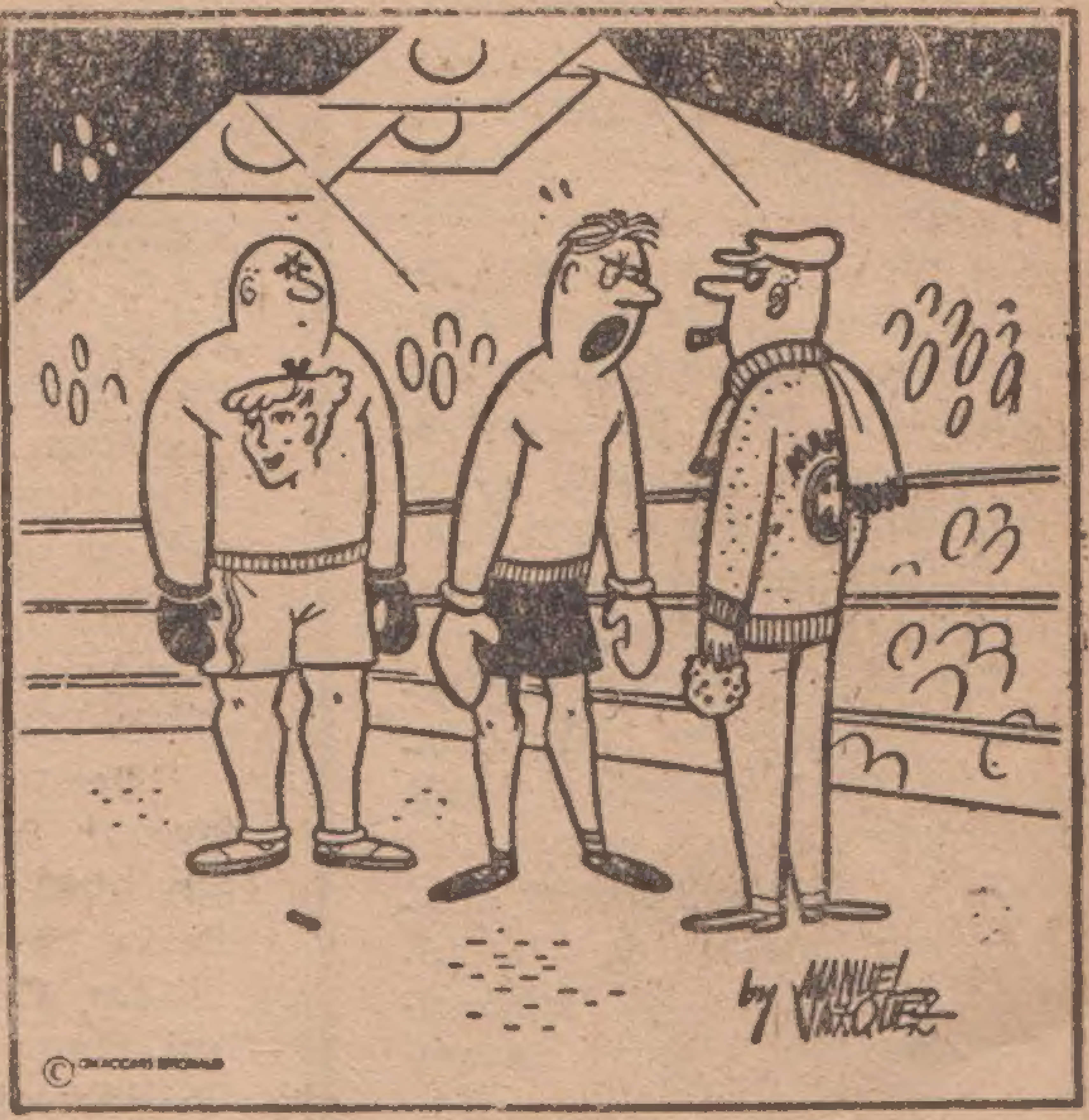

— Hayır, olmaz... Ben kadınlara el kaldıramam...

HAYAT BÖYLEDİR

Askerî bir uçak, üzerinde küçük bir derenin aktığı yeşillik bir arazi parçasının üzerinden geçiyordu. Pilot yardımcısına dönüp seslendi :

— Görüyor musun, bak. Ben küçükken burada otururdum. O derede de oltayla balık avlardım. Ne zaman tepemden bir uçak geçse, başımı kaldırır, birgün ben de pilot olup uçsam diye hayal kurardım. Şimdi de ne zaman buradan geçsem, oltayla balık avladığımı hayal ediyorum.

Kanlı Yakut

— 4 —

MRS. Lacey homurdandı: «Köyde şarkı söylemek! Bu da nereden çıktı bilmem ki? Ecnebilere has bir şey galiba bu? Affedersiniz, Mösyö Poirot!»

Poirot, elini salladı. «Rica ederim, rica ederim!»

Mr. Horace Lacey, karısına döndü: «Sahi bu nereden aklına geldi, Em?»

Mrs. Lacey, gülümsedi: «Gençler böyle şeylerden hoşlanıyorlar. Bak hepsi de gitti.»

— «Sarah'la o genç kaldılar ama... Onlar gitmek istemediler.»

Mrs. Lacey, «Bana kalırsa, bu hususta yanılıyorsun, Horace,» diye mırıldandı. «Aslında Sarah gitmek istiyordu. Fakat bunu açık açık söylemeği arzu etmedi...»

— «Doğrusu o gencin düşüncelerine bu kadar aldırmasının sebebini anlamıyorum.»

Mrs. Lacey, sakin sakin, «Aslında Sarah çok genç,» dedi. «A, odanıza mı çıkıyorsunuz, Mösyö Poirot? İyi geceler... Rahat rahat uyuyacağınızı umarım...»

— «Ya siz Madam? Siz daha yatmıyor musunuz?»

Mrs. Lacey, başını salladı. «Nerede ?Daha çoraplara hediyeleri dolduracağım... Evet, biliyorum. Çocuklar iyice büyüdüler artık. Fakat bu çoraplar hoşlarına gidiyor... İçlerine ufak hediyeler, onları güldürecek şeyler koyuyorum... Hediyeleri açarken, çok eğleniyorlar...»

Poirot, mırıldandı. «Bayramda evdekileri, ailenizi memnun etmek için elinizden geleni yapıyorsunuz... Sizi tebrik ederim, Madam...»

Kibar bir tavırla yaşlı kadının elini öptü.

Hercule Poirot, uzaklaştıktan sonra, Mr. Lacey hafifçe öksürdü. «Hıh... Pek süslü kelimeler kullanıyor. Mamafih seni takdir ettiği belli.»

Mrs. Lacey, neşeli neşeli güldü. Mavi gözlerinde muzipçe bir pırıltı vardı.

O arada Hercule Poirot da, merdivenden çıkmış ve odasına girmişti. Bir hayli geniş bir yerdi burası. Radyatörler de iyice büyüktü. Belçikalı hafiye, köşedeki karyolaya giderken, gözü yastığa takıldı. Bunun üzerinde bir zarf duruyordu. Poirot, ileri doğru atıldı. Zarfı açarak, içindeki kâğıdı çıkardı. Bunun üzerine biri titrek bir elle ve büyük harflerle, bir cümle yazmıştı.

«ERİKLİ PASTADAN SAKIN YEMEYİN! İYİLİĞİNİZİ İSTEYEN BİR DOSTUNUZ.»

Hercule Poirot, hayretle kâğıda baka kaldı. Sonra da kaşlarını kaldırarak, «Acaip,» diye mırıldandı. «Doğrusu böyle bir şeyi beklemiyordum...»

IV.

BAYRAM yemeğini, öğleden sonra saat ikide yediler. Buna ziyafet demek daha yerinde olurdu. Büyük şöminede kocaman kütükler neşeli neşeli yanıyor, bu sese tatlı kahkahalar karışıyordu. Hemen hemen herkes bir ağızdan konuşmaktaydı. İstiridye çorbası içilmiş, iri hindilerin sadece kemikleri kalmıştı. Artık o mühim an gelmişti. Erikli pasta yenilecekti... Seksen yaşında olan Peverell, ellerinin ve dizlerinin iyice titremesine rağmen, pastayı sofraya götürmekte israr ediyordu. Bu işi kimseye bırakmak niyetinde de değildi. Mr. Lacey, ellerini birbirine kenetlemiş, endişeyle oturuyordu. Yaşlı kadın, Peverell'in yine böyle bir bayramda yere düşüp öleceğinden emindi. Mrs. Lacey, iki şıktan birini seçmek zorunda kalmıştı. Ya adamcağızın düşüp ölmesine razı olacak, ya da ona artık bayramlarda hizmet etmemesini söyliyecekti. Tabiî o zaman Peverell, çok incinecek, hatta ölmeği bile isteyecekti. Bu yüzden Mrs. Lacey, birinci şıkkı tercih etmeğe mecbur olmuştu...

İşte şimdi Peverell de elinde gümüş tepsiyle içeri girmişti. Erikli pasta bunun ortasında duruyordu. Koskocaman bir futbol topuna benziyordu bu. Ortasına dikenli bir defne konulmuştu. Etrafında da kırmızılı mavili alevler yükselmekteydi. Biri neşeyle bağırdı. Herkes, «Ah...» diye içini çekti.

Mrs. Lacey, bir tek şey yapmış, Peverell'e pastayı önüne koymasını, bunu kendisinin dağıtacağını söylemişti. Adam sofradakilere teker teker tepsiyi uzatırken, olacaklardan korkuyordu. Erik pastası kazasız belâsız önüne bırakılınca, yaşlı kadın da rahat bir nefes aldı... Tabaklar çabucak elden ele dolaştı. Her parça hâlâ alevler içersindeydi.

Bridget, «Bir dilekte bulunun, Mösyö Poirot,» diye haykırdı. «Alevler sönmeden bir şeyler isteyin. Çabuk, büyük anneciğim, çabuk!»

Mrs. Lacey, memnun memnun içini çekerek arkasına yaslandı. Neyse, pasta meselesi de böylece halledilmiş oluyordu. Şimdi herkesin önünde bir parça vardı. Hem de hiç birinin alevleri hâlâ sönmemişti. Herkes içinden bir şeyler isterken, sofraya bir an derin bir sessizlik çöktü.

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

Tabiî bu yüzden tabağındaki pastayı dikkatle süzen Hercule Poirot'nun yüzündeki acaip ifadeyi kimse farketmedi. Belçikalı hafiye, geceki pusulayı düşünüyordu. *«Erikli pastadan sakın yemeyin.»* Bu esrarengiz ihtarın mânası neydi? Her halde onun önündeki pasta diğerlerinkinden farklı değildi. Hercule Poirot, içini çekerek, «Bu işe ben de şaştım,» diye düşündü. Halbuki o böyle bir şeyi kendi kendisine itiraf etmekten bile hoşlanmazdı. Belçikalı hafiye, kaşığıyla çatalını aldı.

— «Konyaklı salçadan ister misiniz, Mösyö, Poirot?»

Belçikalı, salçaya takdirle bakarak, pastasının üzerine bir kaç kaşık döktü.

Mr. Lacey, masanın öbür ucundan neşeyle «Galiba yine benim en iyi konyağımı aşırdın?» diye sordu.

Mrs. Lacey, ona muzip muzip bakarak, güldü.

— «Mrs. Ross, salçaya en iyi konyaktan konulması hususunda ısrar ediyor... 'Salçaya lezzetini veren bu,' diyor.»

Horace Lacey, başını salladı. «Eh, ne yapalım. Bu bayram senede bir kere geliyor. Mrs. Ross da çok iyi bir kadın. Hem çok iyi bir kadın, hem de fevkalâde bir aşçı...»

Colin, atıldı. «Hakikaten öyle... Bu erikli pasta çok güzel olmuş' Im... Im...» Koskoca bir parçayı ağzına attı.

Hercule Poirot, usulca, hatta çekinerek pastasından ufak bir parça kesti. Bunu ısırdı... A! Pek nefisti bu erikli pasta. Belçikalı hafiye bir parça daha yedi. Bir şey hafifçe şıngırdayarak, tabağına düştü. Solunda oturan Bridget, imdadına yetişti.

— «Size bir şey çıktı sanırım, Mösyö Poirot. Acaba nedir bu?»

Poirot, tabağına düşen cismin üzerindeki kuru üzümleri temizledi.

Bridget, «Ah!» diye bağırdı. «Bekâr düğmesi! Mösyö Poirot'ya 'Bekâr düşmesi' çıktı!»

Hercule Poirot, gümüş düğmeyi, üzerindeki pasta kırıklarını temizlemek için tabağın yanında duran kristal eltasındaki suya batırdı.

Sonra da gülümsedi. «Pek güzel bir şey bu.»

Colin, hemen izah etti. «Bu bekâr kalacağınıza delâlet ediyor, Mösyö Poirot.»

Poirot, ciddî ciddî, «Bana başka bir şey çıkması da imkânsızdı zaten,» dedi. «Ben senelerden beri bekârım. Bundan sonra vaziyetimi değiştirebileceğimi de hiç sanmıyorum.»

Michael, onu teselliye çalıştı. «Üzülmeyin, canım. Geçen gün gazetede doksan beş yaşında bir adamın, yirmi beşindeki bir kızla evlendiğini okudum.»

Hercule Poirot, «Bana cesaret veriyorsunuz,» diye gülümsedi.

Mr. Lacey, birdenbire bağırdı. Yüzü mosmor kesildi.

Adam elini ağzına götürerek, kükredi. «Emmeline! Aşçının pastaya cam koymasına neden müsaade ediyorsun, bilmem ki?»

Mrs. Lacey, hayretle, «Cam koymasına mı?» diye haykırdı.

Horace Lacey, fena halde kızmasına sebep olan şeyi ağzından çıkarmıştı. Artık homurdanıp, duruyordu. «Dişim kırılabilirdi... Veya bu pis şeyi yutar, apandisit olurdum.»

Cam parçasını el kabındaki suya atarak, yıkadı. Sonra da bunu havaya kaldırdı.

Başını sallayarak, «A, a!» dedi. «Bonbon fişeklerinin içinden çıkan broşlardaki yalancı taşlardan biri bu.» Taşı öne doğru uzattı.

— «Müsaade eder misiniz?»

Hercule Poirot, çabucak uzanarak Mr. Lacey'nin parmakları arasındaki kırmızı cam parçasını aldı. Bunu dikkatle tetkik etti. Şatonun sahibinin de söylediği gibi, bu yakut rengi, koskocaman bir taştı. Belçikalı hafiye bunu sağa sola çevirirken taş da ışıkların altında pırıldıyordu. Masada biri sandalyesini telâşla geri itti. Sonra da tekrar sofraya yaklaştırdı.

Michael, bağırdı. «Vay, vay vay! Bu hakikî olsaydı! Ne hoş olurdu, değil mi?»

Bridget, ümitle, «Belki hakikidir,» diye cevap verdi.

— «Delilik etme, Bridget. O boyda bir yakut kimbilir kaç para eder?... Binlerce, binlerce, binlerce sterlin her halde. Öyle değil mi Mösyö Poirot?»

Belçikalı hafiye, başını salladı. «Hakikaten öyle.»

Mrs. Lacey, «Taş, pastaya nasıl girmiş?» dedi. «İşte ben bunu anlayamadım.»

Pastanın son parçasını yemekte olan Colin, üzüntüyle, «Ah!» diye homurdandı. «Bana domuz çıktı. Haksızlık bu.»

Bridget, hemen şarkıya başladı. «Domuz Colin'e çıktı! Domuz Colin'e çıktı! Domuz Colin'e çıktı! Colin bir domuz kadar obur! Bir domuz kadar obur!»

Diana, tatlı sesini yükseltti. «Yüzük de bana çıktı.»

— «İşte bu çok güzel, Diana! İçimizden evvelâ sen evleneceksin.»

Bridget, inledi. «Ah... Bana da yüksük çıktı.»

Colin'le Michael, hemen bağırdılar. «Bridget, evde kalacak! Bridget, kız kurusu olacak! Evet, Bridget kız kurusu olacak!»

Davit, sordu. «Para kimde? Pastaya hakikî bir on şilin, altın on şilin konduğunu biliyorum. Bunu aşçı Mrs. Ross kendisi söyledi bana...»

Des Lee-Wortley, öne doğru eğildi. «O talihli benim galiba.»

Mr. Lacey'nin iki yanında oturanlar, onun homurdandığını duydular. «Yıl uğursuzun...»

David, «Bana da bir yüzük çıktı,» diyerek Diana'ya baktı. «Ne tesadüf değil mi?»

Kahkahalar birbirini takip edip duruyor, herkes neşeyle konuşuyordu. Kimse, Hercule Poirot'nun, sanki başka bir şey düşünüyormuş — ne yaptığının farkında değilmiş gibi — kırmızı taşı cebine attığını görmedi.

Erik pastasını reçelli çörekler ve diğer tatlılar takip etti... Sonra da yaşlılar, biraz kestirmek üzere, bir kenara çekildiler. Çam ağacındaki mumlar, çay zamanı yakılacaktı. O zamana kadar biraz kendilerini toplamaları lâzımdı tabiî. Fakat Hercule Poirot'nun

dinlenmeğe ihtiyacı yoktu anlaşılan. Zira Belçikalı hafiye, sofradan kalktıktan sonra hemen mutfağa gitti. Koskocaman, eski tip bir yerdi burası.

Poirot, memnun bir tavırla etrafına bakınarak, «Yediğim nefis yemekleri yapan aşçıyı tebrik etmeme izin verir misiniz?» dedi.

Kısa bir sessizlik oldu. Sonra Mrs. Ross, kibar bir tavırla ona doğru ilerledi. Aşçı bir hayli iri yarı bir kadındı. Tiyatroda düşeş rollerine çıkan aktrislere benziyordu. Daha gerideki bulaşıkhanede, kır saçlı, zayıf iki kadın tabakları yıkıyorlardı. Uçuk sarı saçlı bir kız ise mutfakla bulaşıkhane arasında gidip gelmekteydi. Fakat onların aşçı kadar mühim olmadıkları belliydi. Mutfağın kraliçesi Mrs. Ross'du.

Kadın nazik nazik, «Yemekleri beğendiğinize çok memnun oldum, efendim.» dedi.

Hercule Poirot, haykırdı. «Beğenmek de ne kelime!» Yabancıya yakışacak kadar mübalâğalı bir hareketle elini ağzına götürdü. Parmaklarının ucunu heyecanla öptü. «Beğenmek de ne kelime! Siz bir dahisiniz, Mrs. Ross! Bir dahi! Ömrümde bundan daha nefis bir yemek yemedim! O istiridye çorbası...» Hayranlığını belirtmek için ağzını şapırdattı. «Sonra o hindi dolması! Doğrusu hindinin karnına doldurduğunuz kestaneli pilâv gibisini ilk defa tattım.»

Mrs. Ross, kibar bir tavırla, «İşte bunu söylemeniz çok tuhaf, efendim.» diye gülümsedi. «O kestaneli pilâvı hususî bir tarife göre yaptım. Bunu bana seneler önce birlikte çalıştığım Avusturyalı bir aşçı vermişti...» ilâve etti. «Tabiî diğerleri eski İngiliz yemeklerinden...»

Hercule Poirot, bağırdı. «Aman ne nefis şeylerdi onlar! Ne nefis şeyler!»

— «Çok naziksiniz, efendim. Tabiî siz ecnebisiniz. Her halde Fransız yemeklerini da-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Poirot, ellerini açtı, «Yapılacak bir tek şey var. Hemen polis çağırmamız lâzım. Biriniz karakola telefon eder misiniz?...

Karaoğlan'ın yaratıcısı Sual Yalaz, geçtiğimiz hafta, okuyucularımızdan İsmail Gülgeç'i evinde ziyaret ederek, resimleriyle ilgilenmiş ve bu çok genç sanatçıyı başarılı resimli romanlarından dolayı tebrik etmiştir. Resmimizde, İsmail Gülgeç ve Suat Yalaz bir resimli roman üzerinde sohbet ederler - ken görülüyor...

ha tercih edersiniz. Tabiî ben Fransız, İtalyan ve diğer Avrupa memleketlerinin yemeklerini yapmasını da bilirim.»

— «Sizin her yemeği fevkalâde bir şekilde yapacağınızdan eminim, Mrs. Ross! Fakat bildiğiniz gibi, bu işten anlayanlar güzel İngiliz yemeklerini çok beğeniyorlar. Lokantalarda veya ikinci sınıf otellerde yenilen yemekleri değil de, bir ustanın elinden çıkanlara tabiî... Zannedersem on dokuzuncu asrın başlarında da Fransızlar, sırf bu iş için Londra'ya bir grup yollamışlar. Bilirsiniz Fransızlar boğazlarına düşkündürler... Ne diyordum? Ha, evet. Adamlar bilhassa İngiliz 'puding' lerine hayran olmuşlar. Hatta, Paristekilere, 'Fransa''da böyle bir şey yok,' diye yazmışlar. 'İngiliz pudinglerinden yemek için kalkıp Londra'ya gelmeğe değer...' Evet, pudingleriniz, tatlılarınız, pastalarınız çok nefis...» Poirot, iyice coşmuştu artık. «Hepsi birer harika, Madam. Bilhassa bu gün yediğimiz, erikli pasta bir şahaserdi. Bir şahaser! O da evde yapılmıştı değil mi? Sokaktan satın alınmamıştı.»

— «Tabiî efendim. Onu da ben yaptım. Hem de kendi hususî tarifime göre. Zaten senelerden beri erik pastasını ben hazırlarım. Buraya ilk geldiğim zaman, Mrs. Lacey, beni zahmetten kurtarmak için Londra'ya erik pastası ısmarladığını söyledi. Fakat ben, 'Olmak, Madam; dedim.' Çok iyisiniz ama sokaktan alınan pasta evde yapılana katiyen benzemez.» Hakikî bir sanatkâr olan Mrs. Ross, mevzua iyice dalmıştı. «Pastacılar, erikli pastayı Noel'den bir gün önce, çabucak yapıverirler. Halbuki bu doğru değildir. İyi bir erikli pastanın haftalar önce yapılıp, bekletilmesi lâzımdır... Bu pasta ne kadar bekletilirse, o kadar güzel olur... Ben öyle gördüm. Daha pek küçükken annem, pastayı daima bir kaç hafta evvelden hazırlardı... Bu sene de öyle olması lâzımdı. Ama maalesef, hamuru üç gün önce hazırladım. Yani siz buraya gelmeden bir gün evvel. Mamafih, yine eski usullere riayet ettim... Evdekileri hepsi de teker teker gelip, hamuru karıştırdılar ve içlerinden bir dilekte bulundular. Bu çok eski bir âdettir, efendim. Ben daima buna uymağa çalıştım.»

Hercule Poirot, başını salladı. «Çok enteresan, çok enteresan! Demek evdekilerin hepsi de mutfağa geldi?»

— «Evet, efendim. Küçük beyler, Miss Bridget. Şatoda bulunan Londra'lı genç bey ve onun kız kardeşi. Mr. David. Miss Diana... hepsi, hepsi hamuru karıştırdılar.»

— «Mrs. Ross kaç pasta yaptınız siz? Bir tane mi?»

— «Hayır, efendim. Dört erikli pasta yaptım. İki büyük, iki küçük. Diğer büyük yılbaşında yenilecekti. İki küçük ise, misafirler gittikten sonra, Mr. ve Mrs. Lacey'e vereceğim. Pastalar ancak onlara yetecek kadar...»

Poirot, «Anlıyorum,» dedi. «Anlıyorum.»

Mrs. Ross içini çekti. «Doğrusunu isterseniz bu gün öğle yemeğinde yediğiniz, diğer erikli pastaydı.

— «Diğer erikli pasta mı?» Poirot, kaşlarını çattı. «Anlıyamadım.»

— «Efendim, Noel için büyük pasta kalıbını kullanıyorduk. Porselenden bu. Dibinde de dikenli defne ve ökse otu şekilleri vardı. Yani pasta alt üst edilince, üzeri böyle süslü oluyordu. Noel'de yenilen erik pastasını daima bu kalıba dökerdik. Fakat ne yazık ki, bu sabah bir kaza oldu. Bizim Annie hazır hamuru kilerdeki raftan alırken, ayağı kaydı. Tabiî pasta elinden düştü. Kalıp da parça parça oldu. O hamuru pişirip, sofraya gönderemezdim artık. İçinden cam kırıkları çıkabilirdi. Bu yüzden size, yılbaşında yenecek olan pastayı verdim. Bunun da biçimi fena değil, şöyle yusyuvarlak. Ama diğer kalıp çok süslüydü. Bilmiyorum öyle bir kalıp daha bulabilecek miyiz? Son zamanlarda o boyda şeyler yapmıyorlar artık. Küçücük küçücük kalıplar satıyorlar... Hatta sekiz on yumurta ve jambon alacak kahvaltı tabakları bile bulunmuyor. Ah, ah, eski günler geçti artık.»

Poirot, «Hakikaten öyle,» diye cevap verdi. «Fakat bu gün başka değil mi? Her şey eski bayramlardaki gibi...»

Miss Ross, içini çekti. «Böyle düşünmeniz beni çok sevindiriyor efendim. Ama şimdi eski günlerdeki gibi yardımcılarım yok. Yani şöyle işinin ehli yardımcılar. Şimdiki kızlar...» Sesini hafifçe alçalttı, «... iyi niyetli ve çalışkan ama, maalesef hiç biri de doğru dürüst yetiştirilmemiş. Tecrübeleri yok. Nedemek istediğimi anlıyorsunuz, değil mi?»

(Devamı 32. sayfada)

RESİMLİ TARİHİ TÜRK ROMANI

Ti-Yen-Şan Canavarı

Hazırlayan : SUAT YALAZ

KARAOĞLAN'IN MACERALÂRI

Karaoğlan'ın Maceraları'nın her hakkı R.R.A. (Resimli Roman Ajansı) nındır. İktibas ve kopya edilemez. Ankara Caddesi, Güncer Han 45/19-20 — ISTANBUL

İŞTE KORKU DOLU ÖYKÜLERİ DİLLERE DESTAN OLAN Tİ-YEN-ŞAN DAĞLARI !..
Yağız atlı genç yolcu, atının su içmesini fırsat bilip sağını, solunu, uzaklardaki başı dumanlı dağları uzun uzun seyretti... Tozdan topraktan üstündeki urbaların rengi kaybolmuştu... Çok uzaklardan geldiği belli oluyordu...
KIM NE DERSE DESİN, GÜNEYE, HİNDE KISA YOLDAN İNEBİLMEK İÇİN BİZ BU KORKULU DAĞLARI AŞMAK ZORUNDAYIZ !..
BİZ TEHLİKEDEN KORKACAĞIMIZA, O BİZDEN KORKSUN ... ÖYLE Mİ YAĞMUR'UM?..
Ve Karaoğlan, tehlike dolu dağlara doğru atını sürdü ...

DAYAN YAĞMUR, ÖNÜMÜZDE BİR ORMAN VAR ORADA DİNLENİRİZ...
BÜYÜK AĞAÇLARIN BİRBİRİNE GİRDİĞİ SIK BİR ORMANA ULAŞTILAR...
NE VAR YAĞMUR ! NEDEN HUYLANDIN. BEN BİR ŞEY GÖREMİYORUM.
HEEY! NE OLUYORUZ?
YAĞMUR TEHLİKEYİ SEZMİŞTİ AMA KARAOĞLAN DAYATINCA UYSAL HAYVAN İLERLEDİ VE ALTLARINDAKİ DALLARIN ÇATIRDAMASIYLA BOŞLUĞA DÜŞMELERİ BİR OLDU...

BU BİR VAHŞİ HAYVAN TUZAĞI!
Karaoğlan ve Yağmur, yerlilerin vahşi hayvan avlamak için hazırladıkları bir tuzağa düşmüşlerdi..
TUZAĞI HAZIRLAYAN KİM İSE ŞİMDİ ÇIKAR GELİR. YOL ÜSTÜNDE TUZAK KAZMANIN HESABINI SORALIM ONA..
Karaoğlan'ın dediği gibi tuzağı kazdıran kimse çok geçmeden geldi. Ama, bu alışılmış vahşi hayvan avcılarına benzemeyen biriydi.. Göz alıcı, pahalı ipekliler kinde, görülmemiş güzellikte genç bir kadındı ——
BÜYÜK ECEM, SEVİNCİMİZ BOŞUNA.. TUZAĞA DÜŞEN SARI KAPLAN DEĞİL, BAYAĞI BİR İNSANLA GÜZEL BİR YAĞIZ AT.
-TANRI CANINI ALSIN. YİNE ELİMİZ BOŞ DÖNECEĞİZ SARAYA! ŞU ATI BİR GÖREYİM!

Güzel gözlü genç kadı atını çukurun başına sürdü. Karaoğlan'la gözgöze geldi...
AT GERÇEKTEN GÜZEL. ONU BANA GETİRİN. GENCİ DE MERMER OCAKLARINA GÖTÜRÜN!..
DUR BAKALIM ORMAN KİBARI! ATIMI ALMAK İÇİN ÖNCE BENDEN İZİN ALMALISIN!
Genç kadının umursamazlığı ve kabalığı Karaoğlanın hoşuna gitmemişti...
BABUL, BANA DOĞRUDAN SESLENMEK EDEPSİZLİĞİNDE BULUNAN ŞU YABANCIYA DERSİNİ VER!..
HEMEN YÜCE SULTANIM!..

Güzel prensesin Babul diye seslendiği insan azmanı, enli palasını sıyırıp ulur gibi bağırarak Karaoğlan'ın yanına, çukura atladı...
OAAAAAEE!
OHA! AYI BOZUNTUSU!
5
AKLINCA BENİ KORKUTACAKSIN HA! ŞİMDİ BOYUNUN ÖLÇÜSÜNÜ ALIRSIN.
Karaoğlan hemen ın bir dal aldı eline, soydu, düzledi
HİÇ TELAŞLANMADI. YA ÇOK CESUR, YA DA ÇOK APTAL!..
ÇEK KILICINI BRE YOKSUL, KORU KENDİNİ!
BENİ DÜŞÜNMENE ÇOK SEVİNDİM, HAYVANDAN DÖNME YARATIK! NE KADAR YUFKA YÜREKLİSİN.

Güzel prensesin dev adamı enli palasını salladı ...Karaoğlan, eğildi ve koltuk altından kaçtı...
BENDEN SÖYLEMESİ ... GÖÇTÜN GİTTİN YABANCI...
BIR YERE GITMEĞE NIYETIM YOK DAHA!..
BU BIR...
AAHH!
BU IKI!..
BABUL'U KOTU DOGUYOR!.. BU NASIL IŞ BÖYLE ?..

Can acısından ve birşey yapamamaktan kudurmuşa dönen Babul ärada bir palasını olanca gücü ile savuruyordu... Ama Karaoğlan çevik sıyrılışlar-la bu ölüm vuruşlarından kaçabiliyordu...
GENE KURTULDUN AMA BU ÇOK SÜRMEYECEK, KARA BÖCEK!..
PALAYI ELIN-DEN BIRAKINCA-YA KADAR DAYAK YİYECEKSİN!.. BIRAK PALAYI YERE!..
AH!
PALAYI BIRAK ELİNDEN DİYORUM... YOKSA!..
YETER YETER!
KAPLANI YAKALAMAK İÇİN HAZIRLADIĞIMIZ
GETİRİN,
ÜSTÜ— NE!..

Güzel prensesin akıllı avcılara has buyruğu, hemen yerine getirildi. Çukura büyük bir ağ atıldı.
ELİNDEKİ PALAYI BIRAKMAZSAN GEBERENE KADAR DAYAK YİYECEKSİN!..
DUR! VURMA DUR!..
Havadan böyle sessiz bir tehlikenin gelebileceğini beklemiyen Karaoğlan, ağın altında kaldı...
YAKALANDI! BUNU HİÇ BEKLEMİYORDU...
KAPLAN YERİNE İNSAN YAKALADIK, AMA BU DAHA AZGIN ÇIKTI...
HEMEN ÇULLANIP SARALIM!
HAY TANRILAR CEZAMI VERSİN! BUNU NASIL DA DUŞÜNEMEDİM!..

Karaoğlan'ı 1 sıkıvrek bağlıyan yerliler, yorucu bir yürüyüşten sonra ormanlar içinden çıkıp mermer bir saraya getirdiler... Karaoğlan, Hindistan'ın kuzeyindeki Mihracelerden birinin eline düştüğünü o zaman anladı...
BU ÇELİMSİZ GENÇ YERİNE KAPLANI YAKALASAYDINIZ DAHA SEVİNİRDİM, AMA BU DA KÖTÜ BİR AV SAYILMAZ.
BENİ AV DİYE GÖRÜYORSAN SANA KAFANI SOĞUK SUYA SOKMANI SONRA DA GÖZLERİNİ İYİ AÇMANI ÖĞÜTLERİM.
VAY VAY ... ÇENEN DE KUVVETLİ SENİN. HELE ÜÇ GÜN ... DA KAL SONRA ...
Bir kaç asker Karaoğlan'ı tutup zindana attılar...
BURADA NİCE TAŞ KAFALI KEÇİLER KUZUYA DÖNDÜ. SEN DE DÖNECEKSİN!
SEN GİT ...

DAVETSIZ ZIYARETÇI KARA OĞLANI ŞAŞIRTMIŞTI
BANA İYİ UYKULAR DİLEMEYE GELDİNİZ GALİBA KATI YÜREKLİ PRENSESİM
HAYIR. AÇLIKDAN VE YORGUNLUKDAN NASIL İNLEDİĞİNİ GÖRMEYE GELDİM...
BEN HALİMDEN MEMNUNUM.. DOĞRUSU ÇOK KONUK SEVER KİMSELER MİŞSİNİZ. BEN DE GÜNLERCE AT SIRTINDA YOL ALMAKTAN YORULMUŞTUM...
BU DURUMDA BİLE KORKUSUZ VE TERBİYESİZSİN. BU GÜVENİ NEREDEN, KİMDEN ALIYORSUN?
BİZİM TÜRKELİNİN TAŞINDA SUYUNDA VAR BU
BEN SARIŞIN SEVGİLİMİ ARAMAĞA GİDİYORDUM AMA GALİBA KARA BİR BELAYA ÇATTIM
'DEMEK TÜRKSÜN! BURALARDA, Tİ-YEN-ŞAN DAĞLARINDA NE ARIYORDUN?

ERTESİ GÜN GEÇ VAKİT Tİ-YEN ŞAN MİHRACESİ SARAY KUMANDANINI YANINA ÇAĞIRDI...
YIRTICI AVIMIZ DAHA "AMAN" DİLEMEDİ Mİ?
HAYIR, ULU RACAMIZ! DİYECEĞE DE BENZEMİYOR DOMUZ GİBİ DİRENİYOR HALÂ!
BÖYLE DİRENEN ÇOK ADAM GÖRDÜK. SONRA KÖPEKLER GİBİ ULUYARAK GEBERDİLER!
KAPISINI DUVARLA ÖRÜN, GEBERSİN GİTSİN...
BAŞÜSTÜNE ULU RACAMIZ!
EPEY GEÇ OLDU YATMADINMI GÜZEL KIZIM?
GİDİYORUM AMA YATMADAN ÖNCE ŞU TAŞ KAYI ZİNDANDA SON BİR DEFA GÖRMEK İSTİYORUM...
TAM BABASININ KIZI GÜZEL, KATI VE ZALIM ONUNLA ÖĞÜNÜYORUM!

SENİ ADAM ETMEK İÇİN ÇOK USULLER VAR BİZDE! YARIN USLU-GÜZEL'İN KARŞISINA ÇIKINCA BAKALIM BU NEŞEYİ VE GEVEZELİĞİ SÜRDÜREBİLECEK MİSİN?..
BU USLU-GÜZEL HERHALDE SENDEN DAHA KORKUNÇ BİR CANAVAR DEĞİLDİR...
Güzel prenses öfkeyle döndü.. Taş koridorda çınlıyan topuk sesleri gittikçe uzaklaşırken Karaoğlanın alaylı sesi duyuldu...
DERİN UYKULAR, KORKULU RÜYALAR DİLERİM SANA, BELÂLI PRENSESİM!
Sabah olup Güneş iyice yükselince iki Hintli çeri kapıda göründü. Karaoğlan, zincire vurulalı, iki gün iki gece geçmişti. Açtı... Susuz ve yorgundu...
KALK BAKALIM! BÜYÜK ŞENLİK İÇİN TÜM SARAY HALKI TOPLANDI, SENİ BEKLİYORLAR...
BEN HAZIRIM!
AÇLIKTAN ÖLÜ GİBİYİM. AMA EN ÇOK HAVASIZLIK YIKTI BENİ... AÇIK HAVAYA BİR ÇIKSAYDIM...

Karaoğlan, mermer sarayın geniş avlusuna getirildi...
İRİLİ UFAKLI HERKES TOPLANDIĞINA GÖRE BÜYÜK BİR ŞENLİĞE SEBEP OLACAĞIM GALİBA!..
İYİ BİLDİN! SARAY HALKINA EĞLENCELİ ANLAR GEÇİRTECEĞİNİ SANIYORUM...
USLU-GÜZELİN KAPAĞINI AÇIN!
Avlunun ortasındaki büyük taş kapak, kalın bir zincirle ağır ağır yukarı çekildi...
USLU-GÜZEL'İ HİÇ MERAK ETMİYOR GİBİSİN... ŞU KUYUDAN AŞAĞI BAKARSAN SENİ NASIL BİR DOSTUN BEKLEDİĞİNİ GÖRÜRSÜN...
Karaoğlan, kuyudan aşağı bakınca elinde olmadan tepeden tırnağa ürperdi...

Büyük kuyunun dibinde dev bir ahtapot duruyordu. Kapağın açılmasiyle uzun kolları ağır ağır oynamağa başlamış, ışıklı iki çizgi halindeki gözleri kuyunun ağzındaki ava takılmış kalmıştı...
BU, ANCAK HİNT OKYANUSUNDA YAŞIYABİLEN DEV AHTAPOTLARDAN BİRİ... Tİ-YEN-ŞAN MİHRACESİ ZOR ÖLÜM SEÇMEKTE GERÇEKTEN PEK USTA BİRİYMİŞ...

USLU-GÜZEL DEDİĞİNİZ YARATIK GERÇEKTEN USLU GİBİ GÖRÜNÜYOR, AMA GÜZELLİĞİNE AKLIM ERMEDİ...
15
BİR DE YAKINDAN GÖR BAKALIM. BELKİ DÜŞÜNCEN DEĞİŞİR.
SALLAYIN ŞUNU AŞAĞIYA!..
Karaoğlan'ı kemerinden geçirilmiş bir iple dev ahtapotun korkunç kuyusuna sallandırdılar...

Karaoğlan kuyunun karanlığında kaybolmak üzereyken duvara çakılı bir halka gördü, uzandı yakaladı...
ŞUNU TUTABİLİRSEM BİRAZ ZAMAN KAZANIRIM NE YAPACAĞIMI DÜŞÜN-MEM GEREK!
GELSİN BAKALIM.. SUDAN BİRAZ DAHA ÇIKSIN!
HAYVANI AÇ BIRAKMIŞ-LAR. SABIRSIZLIK LA ÜSTÜME DOĞRU UZANI-YOR!..

DEMİR HALKAYA TUTUNMAKLA USLU GÜZELİN KOLLARINDAN KURTULACAĞINI SANIYOR.
KEMERİ HALKAYA GEÇİRİP BİRAZ ZAMAN KAZANMALIYIM.
Neden sonra Karaoğlan, kendini ahtapotun üstüne bıraktı...
TANRI YARDIMCIM OLSUN, GELİYORUM USLU-GÜZEL

KARAOĞLANIN İKİ ELİ SİVRİ BİRER BIÇAK GİBİ DEV AHTAPO-TUN GÖZLERİNE SAPLANINCA BİRDEN ORTALIK KARIŞTI VE KA-RAOĞLAN BİR SÜRÜ KOLTARAFIN-DAN SIMSIKI SARILDI.

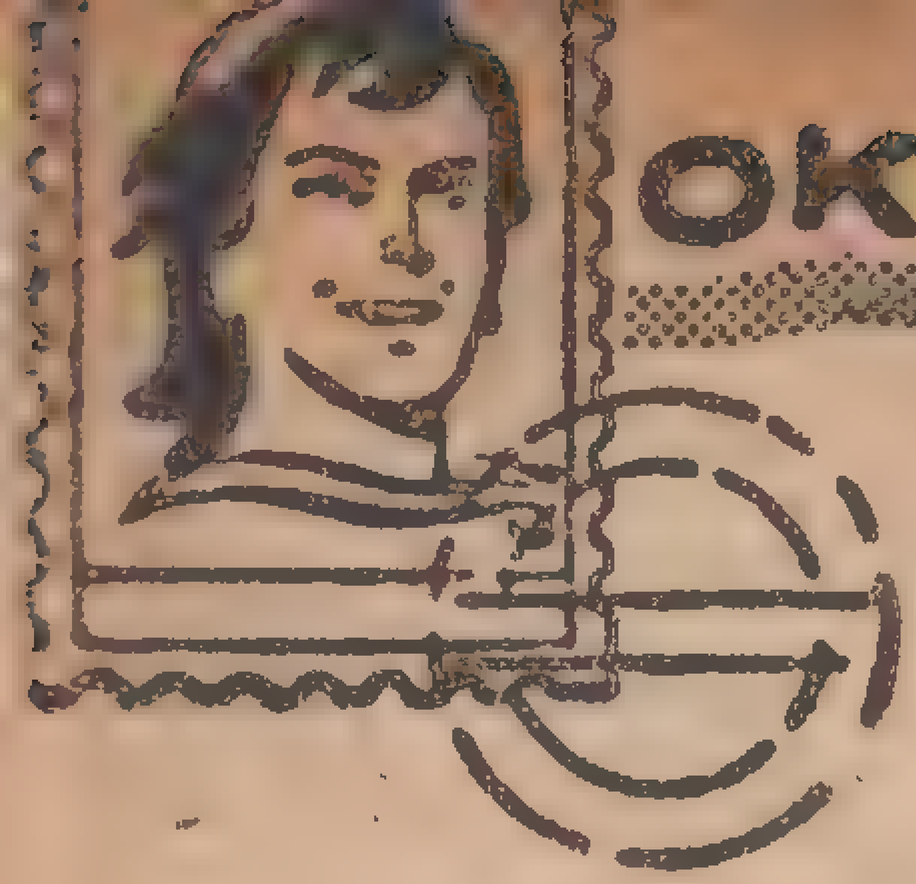

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Tamer Berkit — Kartal, İstanbul

«Yarattığınız «Karaoğlan» dergisini ilk sayısından beri izleyen bir orta okul öğrencisiyim. Karaoğlan»'ı benim kadar kimsenin sevdiğini ve seveceğini sanmıyorum, buna emin olun.

Sizden birkaç ricada bulunacağım. Eğer beni kırmayıp okuyucular köşesinde sorularımı cevaplandırırsanız çok memnun olurum.

1 — «Ölüm Yoldaşı» adlı macera ile «Şeytanın Çakalları» adlı macera ayni ırktan insanların arasında mı geçiyor? Yoksa iki maceranın insanları ayrı ayrı ırkları mı meydana getiriyorlar?

2 — Karaoğlan başka ülkelerde yayınlanıyor veya gazetelerinde çıkıyor mu?

3 — Yakın veya uzuk zamanda Karaoğlan'ın tablosu verilecek mi?

4 — Kartal Tibet'in imzalı bir fotoğrafını yollarsanız size minnettar kalırım. İşlerinizde başarılar, kaleminize kuvvet dilerim.»

Dergimize karşı gösterdiğiniz ilgiye teşekkür ederiz. «Karaoğlan'ı benim kadar kimsenin sevdiğini ve seveceğini sanmıyorum» diyorsunuz. Kendi açınızdan elbette haklısınız böyle demekle ama, ya diğer Karaoğlan okuyucuları da «Karaoğlan'ı bizler kadar kimse sevemez» derlerse, işin içinden çıkmak zorlaşmaz mı? Biz, hepinizi de Karaoğlan'ı çok seven okuyucularımız olarak görüyor ve her birinize bu ilgilerinizden dolayı teşekkür ediyoruz. Sorularınıza gelince:

1 — «Ölüm Yoldaşı» macerası ile «Şeytan'ın Çakalları» romanımız, aşağı yukarı aynı devirde ve aynı insanlar arasında geçer. İlk tahmininiz doğrudur.

2 — Karaoğlan, henüz yabancı ülkelerde yayınlanmadı. Fakat Avrupa'daki bir Fotoğraf ve Resimli Roman Ajansının, Karaoğlan maceralarını yabancı ülkelerde neşretmek için müracaatı oldu. Biz de prensip olarak böyle bir şeye rıza gösterdik. Bunun üzerine Ajans, çeşitli ülkelerin dergi ve gazeteleriyle temasa geçti. Aldıkları teklifleri bize bildirdi. Yakında Avrupaya bir tetkik gezisine çıkacak olan Suat Yalaz, bu işle yakından ilgilenecek. Bu konuda da müsbet bir sonuçla döneceğini umuyoruz.

3 — Bu aralarda Suat Yalaz, çevireceği ikinci Karaoğlan filminin hazırlıklarıyla pek fazla meşgul. Bu yüzden yeni bir Karaoğlan tablosu vermemiz tarihi biraz daha ileriye bırakıldı.

4 — Kartal Tibet'in imzalı fotoğrafını elde ettiğimiz zaman yollıyacağız.

Biz de size hayatta başarılar dileriz.

Uğurtan Cop — Düzce

«Tarihî olayları, heyecanlı maceralar halinde sunarak, tarihî bilgilerimizin artmasını sağlıyan ve herbiri hazineler kıymetinde olan Karaoğlan mecmuasını ilk sayısından beri takip etmekteyim. Kaaroğlan'ı en az benim kadar babam ve annem de seviyor. Ve ailece hepimiz çarşamba günlerini iple çekiyoruz.

Karaoğlan tiryakisi olarak, sizden ,bence kıymeti çok büyük olan, ufak bir ricam var. Karaoğlan'ın Baybora'nın ve Suat ağabeyimin birer boy resimlerini adresime göndermenizi istiyorum.»

Size de, yukardaki okuyucumuz gibi ilginizden ve sevginizden dolayı teşekkür ediyor ve aynı teşekkürü anne ve babanıza da iletmenizi rica ediyoruz.

İstediğiniz resim ve fotoğraf adresinize gönderildi.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar.

RED KİT *Mahkemede*

ÇABUK GEL, DAVA VAR!
DAVA MI?
!
BİR DAVA VARMIŞ!
GELİYORUM!
NE OLUYOR?
DAVADAN SONRA GİDERİZ!
GEL RED KİT! BURDA KANUN ŞAKA DEĞİL-DİR. GÖRECEKSİN ADIN TARİHE GEÇECEK!

HÂKİMLE MAHKÛMA YOL AÇIN BAKALIM!
SULH MAHKEMESİ VE BİRA
ASALIM!
13
SOĞUK BİRA SERT VİSKİ
14
SOĞUK BİRA SERT VİSKİ
MAHKEME
SUSUN! OTURUM BAŞLADI!!!

JÜRİ
JÜRİ HAZIR MI ?
EVET EFENDİM !
ASALIM !
BAŞLIYALIM. HABEAS CORPUS-SED LEX PLUBIRUS UNUM...
16
MEDENİ KANUN 1879
Bİ DAKİKA ! İTİRAZ EDERİM. HAKİM OKUMASINI BİL-MİYOR !
BİLMİYOR MUYUM !
ŞÜKÜNU BOZDUĞUN İÇİN 20 DOLAR CEZA !..
ASALIM !

DEVAMI VAR...

KANLI YAKUT

(6 ncı sayfadan devam)

Hercule Poirot, mırıldandı. «Her şey çok değişti. Bu bazen beni de çok üzüyor.»

Mrs. Ross, «Bu şato, hanımefendiyle, beyefendi için çok büyük,» diye devam etti. «Hanımefendi bunu biliyor tabiî. Şatonun sadece bir bölüğünde oturtyorlar. Eski günlerde böyle değildi. Artık Kings Lacey, sadece bayramlarda bütün aile buraya toplandığı zaman canlanıyor.»

— «Zannedersem Mr. Lee Wortley'le kız kardeşi şatoya bu sene ilk defa geliyorlar?»

— «Evet, efendim.» Mrs. Ross'un sesi biraz kurulaştı. «Çok kibar bir bey o. Fakat... şey... bizce, Miss Sarah'ya göre bir arkadaş değil. Neyse... Londrada hayat tarzı bambaşka tabiî! Mr. Lee Wortley'in kız kardeşinin hasta olmasına çok üzüldüm. Zannedersem ciddî bir ameliyat geçirmiş. Buraya ilk geldikleri gün bayağı iyiydi. Fakat yine aynı gün, pastanın hamurunu karıştırdıktan sonra birdenbire fenalaştı. O zamandan beri de yatıyor. Her halde ameliyattan sonra pek çabuk ayağa kalktı. Ah, ah... Son zamanlarda insanı daha kendine gelmeden taburcu ediveriyorlar. Meselâ yeğenimin karısı...» Mrs. Ross, akrabalarının başına gelenleri heyecanla uzun uzun anlattı. Poirot' da arada sırada uygun bir şeyler mırıldandı. Kadının sözleri bitince, Belçikalı hafiye hemen fırsattan istifade etti.

(Devamı gelecek sayıda)

BİR YILIN OLAYLARI VE YILDIZLARI

(Baştarafı 1. sayfada)

rı önüne koydu. Fakat atletizmde bir adım ileri doğru gidiş bile yok.

Kıpırdayan sporlardan biri de bisiklet oldu ama yılların ilgisizliği uluslararası mücadelede göğüs üabartıcı bir sonuç sağlattırmadı. Rifat Çalışkan başarıda arslan payını ele geçirdi.

Milyonların sevgisini toplayan futbolde de uluslararası alanda bir başarı sağladığımız söylenemez. Ne millî takımımız, ne juniorlar, ne de Avrupa Kupaları'na katılan şampiyon takımlarımız bir varlık gösterebildiler. Futbol meraklıları sadece kendi mücadelelerimizin heyecanı içinde kavruldular. Futbolde de büyük başarı gösteren, parlayan yıldız futbolcunun doğuşu ile pek sevinemedik. Buna karşılık futbolde büyük olaylarla karşılaştık. Bunların başında, en ilginç durumları hep Fenerbahçe yarattı: Transfer ayındaki patlattığı bombalar ve bilhassa 200.000 lira karşılığı PTT den Yaşar'ı transfer edişi, bu oyuncunun sayılan paralara karşılık sönük kalması, şampiyonlukta payı olan İngiliz antrenör Hold'un kulüpten patırtılı şekilde uzaklaştırılışı ve son olarak da Sarı - Lâcivertlilerin başarısızlıktan başrısızlığa düşmesi 1965 yılında futbol meraklıları için tartışma konusu oldu.

Dünya sporunda ise kendilerinden bahsettiren sporcular, Afrika kıt'asına bir dünya rekoru getiren Kenyalı Keino, üst üste rekorlar kıran Avustralyalı Ron Clarke, bacağı kırılan yüksek atlayıcı Valery Brumel ve dünyanın en kuvvetli boksörü olduğunu, tekniğini de konuşturarak Patterson'u da yenmeyi bilen ve ikinci defa ünvanını koruyan Muhammed Ali Clay oldular. Futbolde Avrupa ve Dünya Kulüpler Şampiyonluğunu bir defa daha kazanan İtalyanın İnter takımı da en mükemmel futbol birliği olarak 1965 in tarihine ismini yazdırdı.

OĞUZ ÖZDEŞ ' İN
iftiharla okuyacağınız
BÜYÜK TÜRK ROMANLARI

1
YAVUZ'UN PENÇESİ
Büyük Türk Hükümdarı Yavuz Sultan Selim'in hayatı, savaşları ve kahramanlıkları. *(5 Lira)*

2
VATAN BORCU
Vatanı uğruna canlarını veren ve Çanakkale savaşında Türk, Alman, İngiliz casusları arasında geçen harikulâde bir konu. *(5 Lira)*

3
DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ
Filme alınmış olan ve İstiklâl Savaşını kanlarıyla yazan kahramanların romanı *(5 Lira)*

4
ŞAFAK SÖKERKEN
Rusya'da bir Türk subayı. Rus stepleri, korkunç Sibirya. Akıcı bir üslup, inanılmaz kaçış ve kurtuluş. *(4 Lira)*

5
KARTAL BAŞLI KADIRGA
Bir vakitler Akdeniz sahillerini korkudan titreten Turgut Reis'in unutulmaz maceraları *(5 Lira)*

6
OĞUZ HAN
Türklerin Orta Asya'daki savaşlarını ve Oğuz Han'ın kahramanlıklarını dile getiren kitap *(5 Lira)*

TÜRKİYE YAYINEVİ

Basıldığı Yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

O GEZDİ AMA BENİM AYAKLARIM KOPTU!
SLUUP
KLAP KLAP
ONLARI KURTARMAK İÇİN KAFAMI ÇALIŞTIRMALIYIM!..
FİKİR
TAP-TAP
MERHEM
SONRA...
BOBİ'NİN DOLAŞMA ZAMANI GELDİ!
BEN DE HAZIRIM. PATEN'İ KEŞFETTİM!
O BENİ ÇEKECEK VE BENDE HİÇ YORULMIYACAĞIM!
BİRAZ YAVAŞ OL!
WUFF!
KÜT!
ŞİMDİ DE KAFANI KORUMAK İÇİN BİR ŞEY İCAT ET!
MERHEM
PAT!
SLUP

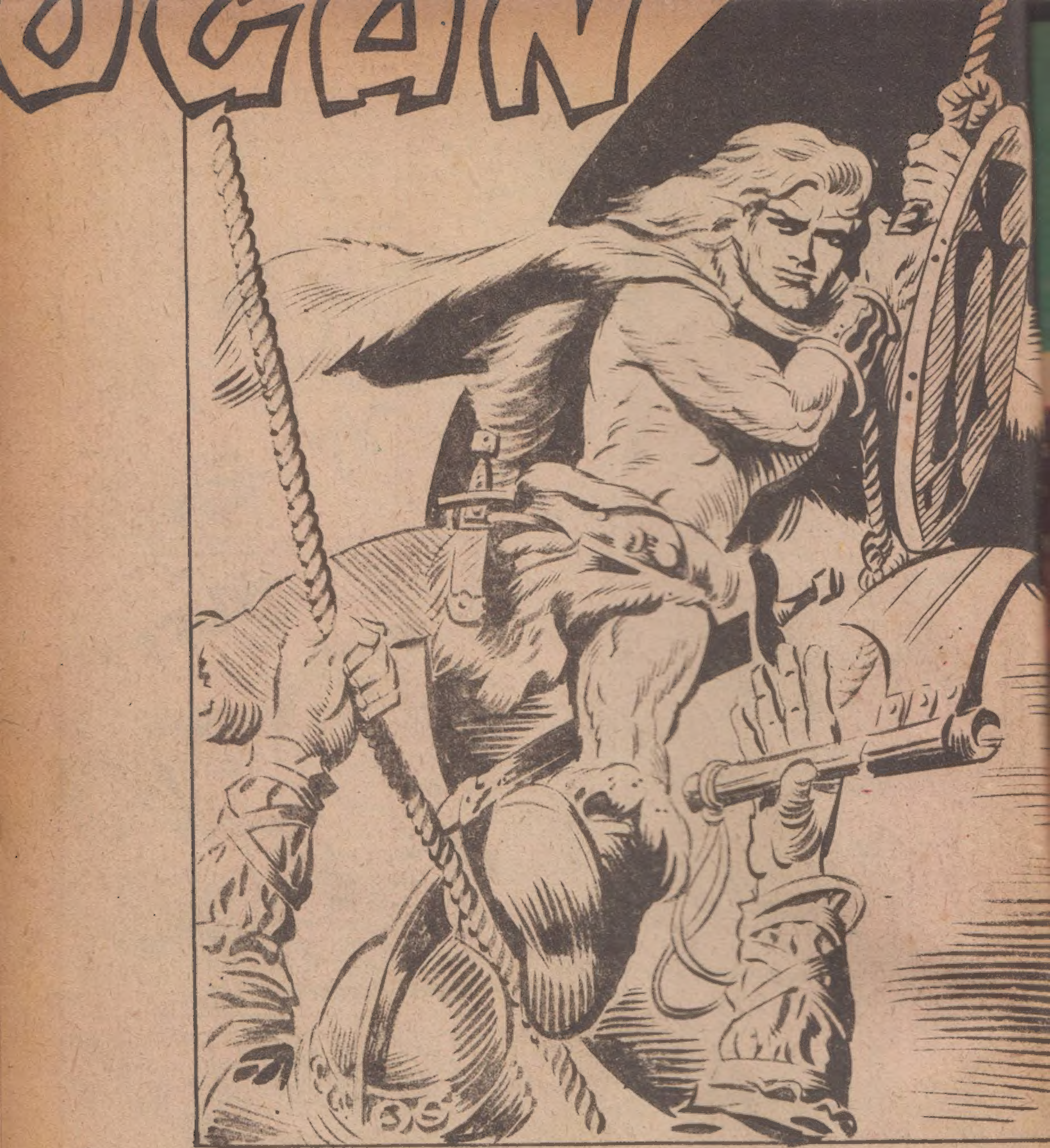

Pek Yakında Çıkıyor!..

BAŞTANBAŞA RESİMLİ BU KAHRAMANLIK DERGİSİ BİR

Karaoğlan yayınıdır...